

Arrest

nr. 212 013 van 6 november 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 24 augustus 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 juli 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. JACOBS *loco* advocaat D. GEENS en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw opeenvolgende verklaringen bezit u de Kameroense nationaliteit en behoort u tot de Bayangi stam. U bent afkomstig uit de stad Kumba in de zuidwestelijke regio van Kameroen. U bent ongehuwd maar heeft wel één dochter, Blessing D.E., uit uw relatie met Gladys A.. Uw dochter wordt door uw ouders opgevoed. In 2004 studeerde u af aan de universiteit van Dschang (westelijke provincie) aan de faculteit wetenschappen en gaf deeltijds les biologie in verschillende scholen in Kumba. In 2012 besloot u verder te studeren en nam contact met de universiteit van Antwerpen.

Met het oog op het verkrijgen van een visum vestigde u zich voor verschillende weken bij vrienden in Yaoundé. In september 2013 kwam u naar België waar u uw studie aanving. Omwille van een moeilijke financiële situatie was u niet in de mogelijkheid om uw familie in Kameroen te bezoeken. Eind 2016 vernam u uit een gesprek met uw moeder dat er een moeilijke crisissituatie heerste in Kameroen. Ook in de Heilig Hartkerk in Antwerpen waar Kameroeners samenkomen, werd de situatie in uw land besproken. Hoewel u zich steeds afzijdig hield van politiek besloot u in november of december 2016 naar een bijeenkomst in Vilvoorde te gaan waarbij de organisatie Southern Cameroons Belgium (SCB of Ambazonia) werd opgericht. Tijdens een tweede bijeenkomst in Halle stelde u zich kandidaat als penningmeester en werd meteen aanvaard omdat niemand anders zich voor deze functie had opgegeven. Naast de maandelijkse vergaderingen nam u deel aan enkele manifestaties. Begin 2017 werd er een manifestatie voor de Kameroense ambassade gehouden. U was er echter niet naartoe gegaan omdat het te koud was en u zich ziek voelde. Wel was u op 10 februari 2017 aanwezig op een demonstratie in Brussel voor de gebouwen van de Verenigde Naties en de Europese Unie. Uw taak bestond eruit om de aanwezigen aan te moedigen giften te doen voor jullie organisatie. Ook protesteerde u er tegen slechte toestand in Zuid-Kameroen. Vervolgens nam u eind maart 2017 deel aan een manifestatie voor de gebouwen van de Europese Commissie en was u aansluitend aanwezig op een pre-conferentie in Mechelen. Omdat de activiteiten drie dagen duurden was u verantwoordelijk voor hotelreservaties voor de deelnemers. De derde dag stond u tijdens een bijeenkomst aan de ULB (Université Libre de Bruxelles) als veiligheidsman om iedereen die er binnen en buiten kwam in het oog te houden. In mei 2017 was u aanwezig op een demonstratie voor de gebouwen van de Europese instellingen. In de zomer van 2017 verlengde u met succes uw reispaspoort bij de Kameroense ambassade. In augustus 2017 was u samen met andere leden van de SCB aanwezig op de ULB, waar de Kameroense minister van justitie zijn landgenoten kwam toespreken. Als protest stond jullie groep op en begonnen jullie posters te ontvouwen en te zingen. Toen een onbekende jullie filmde vielen jullie de man aan om zijn beeldmateriaal af te nemen. Het incident werd door de politie gestopt. In december 2017 nam u deel aan een betoging voor de Franse ambassade om de wantoestanden in Zuid-Kameroen aan te klagen. Op 22 januari 2018 stond u samen met de leden van de SCB voor de Nigeriaanse ambassade waar jullie voorzitter en ondervoorzitter een petitie gingen afgeven. Omwille van uw lidmaatschap bij de SCB en uw vrees dat de Kameroense autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn, besloot u op 4 december 2017 een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: uw oud Kameroens paspoort (dd. 06/08/2012, geldig tot 06/08/2017), uw nieuw Kameroens paspoort (dd.04/09/2017, geldig tot 04/09/2022), uw geboorteakte (dd.23/01/1995), een certificaat van de universiteit van Dschang (dd. 25/09/2006), een attest van lidmaatschap bij Southern Cameroons Belgium (Ambazonia dd. 21/11/2017) en een bundel artikels uit verschillende persbronnen over de situatie in Engelstalig Kameroen. Tijdens uw persoonlijk onderhoud op 6 februari 2018 werd er met uw toestemming een print van de publieke pagina's van uw facebookaccount –op naam van D. D.- in uw administratieve dossier gevoegd.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest bij een terugkeer naar Kameroen omwille van uw politieke activiteiten in België en uw lidmaatschap bij de organisatie "Southern Cameroons Belgium" (Ambazonia) vervolgd te worden.

Er dient echter te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er kan vooreerst worden gesteld dat uit uw verklaringen – afgelegd op het Commissariaat-generaal (verder CGVS) – blijkt dat u geen persoonlijke problemen met uw autoriteiten kende in Kameroen, toen u in september 2013 besloot uw land te verlaten om voor studies naar België te komen (notities

persoonlijk onderhoud CGVS –verder “notities”- p.11,16). In Kameroen was u niet politiek actief, noch kwam u uit een familie die er politieke activiteiten op nahielden (notities CGVS, p.10,11). Beide uw ouders zijn oud-overheidsmedewerkers (notities CGVS, p.6). Wanneer u in Kameroen met vrienden/collega's samen kwam onthield u zich van elke commentaar die politiek getint was (notities CGVS, p.15,16).

Betreffende het door u voorgehouden politieke engagement te België, kan er verder nog het volgende worden opgemerkt:

Vooreerst is het opmerkelijk dat u reeds in september 2013 in België verblijft, u zich pas sedert eind 2016 – en aldus bijna drie jaar later – politiek zou hebben geëngageerd. U verklaarde nochtans sinds uw komst naar België vriendschappelijke contacten met leden van de SCNC (Southern Cameroons National Council) en de AGC (Ambazonia Governing Council) te hebben onderhouden en naar hun bijeenkomsten te zijn geweest. Echter overwoog u nooit om zich erbij aan te sluiten (notities CGVS, p.19,20). Gevraagd waarom u zich nooit aangetrokken voelde om sinds uw komst naar België, enig politiek engagement te tonen, gelet uw contacten en ideeën, gaf u enkel vaag aan: “Kijk we discussieerden veel, ze raakten niet echt eens over wie bv leider zou zijn, ze kenden hun vereniging, ze woonden lang in België, ze wisten waarover ze het hadden” (notities CGVS, p.19). Aangezien u geen duidelijk antwoord gaf waarom u, die ook voor het idee van een onafhankelijk Zuid- Kameroen te vinden was, zich niet aangetrokken had gevoeld voor een politiek engagement werd u opnieuw gevraagd waarom u niet eerder lid was geworden van één of andere bestaande politieke organisatie die dezelfde ideeën erop nahield. U gaf daarop zeer algemeen aan: "Ze functioneerden, en ja, de bijdragen, het was ergens 5 à 10 euro maar ik had toen niet echt het idee om deel uit te maken van ze, elke keer dat ze bijeenkomst hadden werd ik ook uitgenodigd" (notities CGVS, p.20). Het valt dan ook op dat u een concrete vraag naar uw eigen politieke interesse u enkel in vage bewoording opmerkingen maakt wat anderen vertellen en denken, zonder een duidelijke link naar uw persoonlijke situatie.

Opmerkelijk is dan ook uw beslissing u lid te maken van een nieuwe organisatie, de Southern Cameroons Belgium (SCB of Ambazonia), volgens u een vereniging die alle andere organisaties, zoals ook AGC en SCNC, onder één paraplu brengt (notities CGVS, p.20,21). Ter staving van uw lidmaatschap en uw functie van penningmeester legde u een attest neer van de organisatie SCB (zie document 6 in de blauwe map). Gelet uw eerdere uitslating nooit aangetrokken te zijn geweest om lid te worden van een organisatie of partij, werd u gevraagd wat uw persoonlijke motivatie was om u zelf op de lijst te zetten van de SCB. U antwoordde: “Eerst voelde ik dus er niet veel voor omdat ze hun eigen problemen hadden onderling, maar om wat er in Kameroen gebeurde vond ik belangrijk iets in België te organiseren. Ik voelde dat ik als zuidelijke Kameroener iets moest doen om onze krachten te bundelen... Voor ons is belangrijk dat we in het oog houden wat in ons land gebeurt, we hebben bv vluchtelingen in Nigeria, ik verzamel spullen en stuur die met containers als hulp naar Nigeria” (notities CGVS, p.24,25). Gelet uw opmerking “ik verzamel spullen en stuur die met containers als hulp naar Nigeria” (notities CGVS, p.25) werd u gevraagd met wie u dan zo contacten onderhield voor deze activiteit. U stelde echter dat u deze taak alsnog niet persoonlijk uitvoerde (notities CGVS, p.27). Met wie de bestuursleden van de SCB, waarbij u zelf stelt penningmeester te zijn, contacten onderhouden in Nigeria kon u echter niet concreet melden (notities CGVS, p.26,27).

Voorts kan worden vastgesteld dat uw algemene kennis over de SCB –die men kan verwachten van iemand met een duidelijk politiek profiel en die een concreet politiek engagement wil tonen- zeer beperkt is. Gelet uw stelling de oprichters van de SCB uit de Heilig Hartkerk in Antwerpen te kennen, werd u gevraagd met wie u dan zo contacten had. U haalde aan Sama Thomas van dichtbij te kennen. Wanneer u werd gevraagd wie deze persoon juist is en wat die doet, kwam u niet verder dan te stellen dat u Sama Thomas eigenlijk niet persoonlijk kende, behalve dat die al lang in België verbleef (notities CGVS, p.24). Op de vraag wie de mensen waren die beslisten om de SCB op te richten antwoordde u: "Het is groep personen, ik denk niet dat ik alle namen ken, het is zo dat wat er vorig jaar gebeurde, we zaten samen, en besloten om dan een parapluorganisatie op te richten". U somde vervolgens enkele namen op en stelde dat deze mensen ook eerder bij een of andere groep hoorden. U stelde echter niet van iedereen te weten bij wie ze aanleunden (notities CGVS, p.21). Gevraagd of uw organisatie een (nationale) hymne heeft antwoordde u bevestigend en verklaarde u dat deze steeds voorafgaand aan de vergaderingen wordt afgespeeld. Gevraagd welke hymne dat was en hoe deze klinkt antwoordde u met “Hail hail Ambazonia”, maar stelde verder de tekst niet te kennen (notities CGVS, p.25,26). Van iemand die beweert zich af te zetten tegen de eenheid van Kameroen en zich geroepen voelt een taak op zich te nemen binnen een politieke organisatie kan nochtans worden verwacht dat deze enige interesse toont in de woorden van een hymne die elke bijeenkomst voorafgaat (notities CGVS, p.20).

Gelet uw taak van algemene penningmeester werd u gevraagd of de SCB ook lokale afdelingen heeft. U gaf aan dat dit wel het geval was en dat er naast Antwerpen ook in Gent en Leuven afdelingen bestaan (notities CGVS, p.27). Behalve dat u niet zeker was of “madame Obadia” de penningmeester is van de Antwerpse tak van de SCB met wie u nauw zou samenwerken, bleek u evenmin te weten wie uw collega-penningmeesters in Gent en Leuven zijn (notities CGVS, p.28).

Wat betreft uw activiteiten in België valt op dat u pas begin 2017 begon deel te nemen aan kleinschalige manifestaties, bestaande uit zeven tot vijftien deelnemers (notities CGVS, p.35,36). Uit uw verklaringen blijkt dat u tussen uw lidmaatschap bij de SCB eind 2016 en uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal op 6 februari 2018 aan vier dergelijke manifestaties deelnam (notities CGVS, p.30). Hoewel u wist te melden dat de manifestaties van februari 2017 en eind maart 2017 plaatsvonden voor de gebouwen van de Verenigde Naties en de Europese Commissie bleek u niet met zekerheid te kunnen melden voor welke dienst(en) de manifestatie van mei 2017 juist doorging (notities CGVS, p.35). Tijdens uw deelname aan publieke manifestaties beperkte uw rol zich tot het oproepen van de aanwezigen giften te doen voor uw organisatie, het vasthouden van plakkaaten, zingen van liederen en het scanderen van slogans om de sociale situatie in Zuid-Kameroen aan de klagen (notities CGVS, p.30,31). Op geen enkel moment hield u persoonlijk een publieke toespraak (notities CGVS, p.31). Ook niet tijdens de manifestaties voor de Franse en Nigeriaanse ambassade (notities CGVS, p.35,36). Opmerkelijk is ook vast te stellen dat u zelfs de inhoud/afbeelding op de plakkaat die u vasthield voor de Franse ambassade niet had bekeken (notities CGVS, p.36). Voor de Kameroense ambassade stelde u nooit te zijn gaan betogen, ook niet toen leden van de SCB begin 2017 er een manifestatie hielden (notities CGVS p.36). Over de algemene toestand in Kameroen stelt u zich voornamelijk op de hoogte te houden via de sociale media en berichten van de SCBC (Southern Cameroons Broadcasting Corporation) (notities CGVS, p.26,27). Hoewel u persoonlijk wel een facebookaccount heeft op pseudoniem “D. D.” (zie document 7 in groene map: print publieke facebookpagina’s op naam van D. D.), gebruikt u uw facebookaccount niet als politiek platform –u schrijft persoonlijk geen artikels- en stelt u uit veiligheidsoverwegingen de inhoud ervan niet publiek (notities CGVS, p.38,39,40). Gelet uw opmerking via uw facebookaccount commentaar te leveren via de SCBC (notities CGVS, p.39), werd u voorgesteld om deze commentaren te tonen tijdens uw persoonlijke onderhoud. U kon –hoewel u erin slaagde om uw persoonlijke account te openen, deze schrijfsels echter niet tonen (notities CGVS, p.40). Ten einde u de mogelijkheid te geven deze bemerkingen aan het Commissariaat-generaal te laten zien werd u gevraagd om deze uit te printen en deze te bezorgen. Hoewel u beloofde deze prints via uw advocaat over te maken stuurde u alsnog niets op (notities CGVS, p.40).

Dat er bij uw voorgehouden profiel van politiek activist die vreest dat de Kameroense autoriteiten op de hoogte zouden zijn van zijn activiteiten in België en hierdoor geïdendeerd bent (notities CGVS, p.16,37, ernstige vraagtekens dienen geplaatst te worden blijkt te meer uit de vaststelling dat u in België ruim zes maanden na uw lidmaatschap bij de SCB, na enkele deelnames aan manifestaties en uw beweerde betrokkenheid bij een conflict aan de ULB tijdens een toespraak van de Kameroense minister van justitie waar ook de Kameroense ambassadeur in België aanwezig was (notities CGVS, p.30,38), in de zomer van 2017 naar de Kameroense ambassade bent gegaan om uw vervallen reispaspoort te verlengen, wat zonder enige belemmering werd ingewilligd (notities CGVS, p.7,8,39). **Dat u zich met uw voorgehouden ware identiteitsgegevens tot de Kameroense ambassade in België heeft gericht is, gezien uw beweerde profiel van een politiek activist, hoegenaamd niet in overeenstemming te brengen met een vrees voor vervolging door de Kameroense autoriteiten. Gelet op voorgaande vaststelling wordt uw algemene geloofwaardigheid op fundamentele wijze ondermijnd en kan zo uw ware relatie tot de Kameroense autoriteiten niet worden vastgesteld.**

Gevraagd hoe de Kameroense autoriteiten dan wel op de hoogte kunnen zijn van uw lidmaatschap en/of uw activiteiten in België bij/voor de SCB, verklaarde u uitdrukkelijk: “Nee dat weten we niet, maar ja er zijn altijd mensen die informant zijn” (notities CGVS, p.37). Uw uitlatingen dat u kan herkend worden via informanten zijn echter louter hypothetisch. Zoals reeds opgemerkt blijkt uit uw verklaringen dat u zonder problemen en zonder verdere vragen of bemerkingen over uw voorgehouden profiel, u maanden na uw beweerde politieke engagement, bij de Kameroense ambassade bent langs gegaan –d.w.z. de vertegenwoordiging van de Kameroense autoriteiten in België, en er zonder enig probleem een verlenging van uw reispaspoort heeft verkregen (notities CGVS, p.39). Uw beperkte activiteiten voor de SCB (Southern Cameroons Belgium) weten dan ook niet te overtuigen.

Al deze opmerkingen doen dan ook reeds ernstige twijfels rijzen aangaande de authenticiteit van uw politiek engagement in België en wijst eerder op het opportunistische karakter van uw activiteiten alhier.

Er kan verder nog het volgende worden gesteld: Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland, zijn de reële kans op vervolging en de ernst van die vervolging van cruciaal belang. Hierbij moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de activiteiten ontwikkeld in het gastland door de overheden van het land van herkomst. Enkel indien de aangehaalde activiteiten leiden tot een toeschrijving van een politieke/ dissidente overtuiging door bovenvermelde overheden, is er sprake van een reëel risico op vervolging en/of moeilijkheden in het land van herkomst. Het is niet aannemelijk dat activiteiten ontwikkeld na de vlucht leiden tot een reëel risico indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn. Uit bovenstaande blijkt reeds dat u bij uw vertrek uit Kameroen nog niet persoonlijk benaderd noch geviseerd werd door de autoriteiten van Kameroen, u kende er immers toen geen persoonlijke problemen.

Het is evenwel mogelijk dat de Kameroense overheden op de hoogte zijn van de acties van asielzoekers in België, maar u maakt zelf niet aannemelijk dat de Kameroense overheden u als een gevaar zouden beschouwen voor de Kameroense regering of voor de stabiliteit van het Kameroense politieke systeem.

Uit de door u afgelegde verklaringen blijkt immers dat het erg onwaarschijnlijk is dat u als deelnemer van vier kleinschalige publieke demonstraties in België – met ‘Southern Cameroonians Belgium’ (SCB) waarvan u lid bent - tegen de wantoestanden in Zuid-Kameroen- bij een eventuele terugkeer naar uw land zou worden vervolgd door de Kameroense autoriteiten of ten aanzien van deze autoriteiten een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen.

Uw stelling bij een eventuele terugkeer naar Kameroen veroordeeld te kunnen worden volgens de wet op terrorisme –u haalde als voorbeeld een arrestatie aan van een Kameroener met Belgische nationaliteit, (N). A., die u zou hebben gekend van bijeenkomsten van de SCB (notities CGVS, p.17)-, is gelet bovenstaande vaststellingen een blote bewering die geen objectieve grond vindt. U slaagt er dan ook allesbehalve in om een mogelijke vervolging door de Kameroense autoriteiten bij een terugkeer naar Kameroen aannemelijk te maken.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw twee originele Kameroense paspoorten (nummer 01674301, geldig d.d. 06/08/2012 tot 06/08/2017 en nummer 0669907, geldig d.d. 04/09/2017 tot 04/09/2022) en uw geboorteakte (d.d.23/01/1995) bevatten enkel uw persoonlijke gegevens en ondersteunen hiermee uw identiteit en nationaliteit. Deze staan niet ter discussie. Betreffende het origineel attest van lidmaatschap bij ‘Southern Cameroonians Belgium’ (SCB) kan allesbehalve volstaan om de authenticiteit van uw politiek engagement in België aan te tonen, wat overigens supra reeds uitvoerig werd besproken en weerlegd. Zoals eveneens reeds eerder beargumenteerd, toont u verder ook niet dienstig aan dat de Kameroense autoriteiten op de hoogte zouden zijn van dit lidmaatschap noch aan uw deelname aan enkele manifestaties. Wat betreft de door u neergelegde artikels die over de algemene toestand in Zuid-Kameroen handelen, gaan enkel omtrent de algemene situatie in Kameroen en kunnen bovenstaande overwegingen niet ombuigen, zijnde dat u een ‘gegronde vrees voor vervolging’, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Naast de toekenning van een vluchtelingenstatus, kan een asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Het CGVS benadrukt in dit verband dat artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie COI Focus Cameroun. La crise Anglophone. dd. 23 april 2018) blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde “Engelstalige crisis”.

De protestbeweging van de Engelstalige bevolking van Kameroen transformeert zich in de loop van een aantal maanden in een gewapende opstand met acties van een aantal radicale afscheidingsbewegingen. De situatie verergert in januari 2017, wanneer de onderhandelingen tussen de stakers en de overheid mislukken, en de boegbeelden van de protestbeweging worden gearresteerd. Tot september 2017 manifesteert de crisis zich in "ghost towns" operaties en de boycot van het onderwijs. Vanaf maart 2017 neemt het aantal secessionistische splintergroepen die openbare gebouwen, handelszaken en scholen in brand steken omwille van het niet-opvolgen van de "ghost towns" operaties en de boycot van het onderwijs, toe. Op 1 oktober 2017 betogen tienduizenden Engelstaligen op verschillende plaatsen in de regio's South West en North West om op symbolische wijze de onafhankelijkheid van de republiek Ambazonië uit te roepen. Deze vreedzame betogingen worden echter met geweld onderdrukt door de ordetroepen, waarbij er doden en gewonden vallen onder de betogers. Vanaf november 2017 komen er bovendien meer en meer gewelddadige acties van radicale afscheidingsbewegingen, in hoofdzaak gericht tegen officiële doelwitten, zoals de verdedigingsstroepen. De overheid reageert hierop met geweld, door het ontplooiën van militaire troepen. De veiligheidssituatie in de Engelstalige regio's wordt tussen november 2017 en maart 2018 gekenmerkt door gerichte aanslagen op hoofdzakelijk gendarmes en militairen die de dood van meer dan dertig gendarmes en soldaten veroorzaken. Een aantal radicale groeperingen maken zich ook schuldig aan ontvoeringen en het in brand steken van instellingen die zich niet aan de boycot houden. Vanaf december 2017 vinden er voorts confrontaties plaats tussen het leger en de secessionistische militanten. Deze militaire operaties die de secessionistische groeperingen viseren en waarbij er sprake zou zijn van burgerslachtoffers, vinden voornamelijk plaats in het departement Manyu, langs de grens met Nigeria, en in Kwa-Kwa in het departement Ndian, beiden in de regio South-West. Algemeen kan er gesteld worden dat de veiligheidsincidenten zich beperken tot de Engelstalige regio's van Kameroen, namelijk South West en North West, en dan nog vooral tot het departement Manyu in de regio South West, langs de grens met Nigeria. Naast de mislukte bomaanslag in Douala in september 2017 werden er sinds het begin van de crisis geen andere incidenten waarbij Engelstaligen zijn betrokken opgemerkt buiten de regio's South West en North West. Bij het sinds oktober 2017 gepleegde geweld vallen er dus soms burgerslachtoffers, maar het aantal burgerslachtoffers wordt niet opgelijst, noch gecommuniceerd, dit zou een bewuste strategie van de Kameroense overheid zijn. Verschillende bronnen halen het gebrek aan toegang tot informatie over het aantal burgerslachtoffers in dit conflict van lage intensiteit aan.

Het geweld veroorzaakt bovendien een zorgwekkende humanitaire situatie. Duizenden inwoners vluchten naar buurland Nigeria en tienduizend vluchten naar andere departementen die minder blootgesteld worden aan het geweld of naar de Franstalige regio's.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat het leven of de persoon van burgers in Kumba (zuidwestelijke Regio van Kameroen) actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Kumba aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een enig middel worden de navolgende schendingen aangevoerd:

“- schending van artikel 3 EVRM

- schending van artikel 48 t.e.m. 48/6 Vreemdelingenwet

- schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 ("Vluchtelingenconventie")

- schending van artikel 57/6/1 Vreemdelingenwet

- schending van de beginselen van behoorlijk bestuur: het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht".

Verzoeker voert navolgend verweer ten aanzien van de bestreden beslissing:

“(…)

2. Door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen wordt “vooreerst” opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke problemen kende met de autoriteiten in Kameroen toen hij in september 2013 besloot het land te verlaten om voor zijn studies (legaal) naar België toe te komen. Verzoeker was in Kameroen niet politiek actief. Ook zijn ouders onthielden zich van een politiek engagement.

Deze vaststelling doet geen afbreuk aan het politieke activisme van verzoeker in België, temeer gezien de zeer dramatische evolutie in Kameroen van de afgelopen jaren.

Verzoeker heeft de nationaliteit van Kameroen. Hij werd op 19 december 1977 geboren te Kumba (Kameroen), gelegen in de regio Sud-Ouest (Southwest Region): de meest westelijk gelegen van de regio's van Kameroen. Verzoeker behoort tot de Manyu division. Zijn stam is de Bayangi. Verzoeker stuurde af in 2004 aan de universiteit van Dschang (westelijke provincie) aan de faculteit wetenschappen en hij gaf les biologie aan verschillende scholen in Kumba. In 2012 zou verzoeker verder studeren en nam hij contact op met de Universiteit van Antwerpen. Hij verkreeg een visum als student en kwam in september 2013 naar België, waarna hij zijn studies aanvatte.

Tijdens zijn verblijf in Kameroen was verzoeker actief als leerkracht, maar zonder politiek engagement. Verzoeker vermeet dit bewust. Hij wist wat de gevolgen zouden zijn wanneer hij betrokken zou geraken bij de situatie van de “Southern Cameroons” (Ambazonia). Dit was een taboe (zie verder hieronder).

Dit betekent allesbehalve dat verzoeker de zaak voor zijn ‘volk’ niet genegen zou zijn. Verzoeker is opgegroeid in Kameroen als een “Southern Cameroonian”. Hij groeide op, zich bewust zijnde van zijn origine. Hijzelf was niet politiek actief in Kameroen gezien de zeer slechte reputatie van de politieke partijen in Kameroen. Corruptie was schering en inslag én dit was gekend bij de bevolking.

Verzoeker benadrukt dan ook dat er een zeer belangrijk en relevant verschil is tussen een politieke gedachte beamen (zoals de onafhankelijkheid van “Southern Cameroon”) en een politiek engagement opnemen binnen de politieke structuren van Kameroen.

Verzoeker was inderdaad niet politiek actief. De politieke structuur in Kameroen had een bijzonder slechte reputatie, gevoed door corruptie. Verzoeker hield zich hiervan afzijdig. Dit betekent echter niet dat verzoeker geen ideeën of gedachten had die politiek gekleurd kunnen zijn, integendeel. Dit betreft een heel andere kijk. Verzoeker heeft steeds een nauwe betrokkenheid gevoeld bij de zaak van de “Southern Cameroons”.

Hij groeide op in Kameroen en zag welke situatie zich voordeed.

Het uitspreken van politieke gedachten voor de verbetering van de algemene situatie of het bekomen van autonomie voor “Southern Cameroon”, of zelfs revolutionaire gedachten zoals de onafhankelijkheid van “Southern Cameroon”, zijn zeer gevaarlijk (in het toenmalige klimaat) in Kameroen. Dit was bekend bij het volk en ook bij verzoeker. Hij wilde dit risico niet lopen. Hij wou ook zijn familie en zijn dochter (verzoeker heeft één dochter, Blessing D.E., uit een relatie met Gladys A.) niet in gevaar brengen hierdoor.

Verzoeker benadrukt dan ook dat het uitgangspunt van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen niet correct is.

Terwijl de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stelt dat verzoeker niet politiek actief was in Kameroen, wordt geen aandacht geschonken aan het gedachtengoed van verzoeker in Kameroen. Beide zijn van elkaar te onderscheiden. Dat verzoeker niet deelnam aan de politiek in Kameroen en zich niet politiek uitliet, betekent niet dat verzoeker geen engagement zou voelen voor de situatie van “Southern Cameroons”, waar zijn roots liggen.

3. Door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen wordt in de bestreden beslissing ook gewezen op de situatie van de ouders van verzoeker. Er werd aangehaald dat zij beide “oude-overheidsmedewekers” zijn.

Dit klopt. De ouders van verzoeker hebben inderdaad gewerkt voor de overheid. Op zich hoeft dit ook niet te verbazen, aangezien zeer veel personen voor de overheid werken in Kameroen. De private markt is maar beperkt ontwikkeld in Kameroen, terwijl de overheid een grote tewerksteller is.

Dit betekent echter niet dat iemand met een overheidsfunctie (die geacht wordt neutraal te zijn) vrijuit hun mening kunnen geven. Integendeel, net om hun job te kunnen behouden is het meer dan raadzaam om geen tegengestelde politieke gedachten te uiten, laat staan om de strijd voor een “Southern Cameroon” na te streven. Zij waren net (financieel) afhankelijk van de overheid die dit wil beletten.

Ook hier komt opnieuw de vaststelling terug dat het uiten van een mening, waarbij de steun werd uitgesproken voor “Southern Cameroon”, volledig af te raden was. Net als verzoeker, hielden ook de ouders van verzoeker zich afzijdig op dit punt.

4. Door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen worden vragen gesteld rond de authenticiteit van het politiek engagement van verzoeker in België. In de bestreden beslissing wordt aangehaald dat verzoeker sinds september 2013 in België verblijft, terwijl hij zich pas eind 2016 (en dus bijna drie jaar later) politiek zou hebben geëngageerd.

Het engagement van verzoeker kent nochtans een logisch verloop.

Verzoeker verliet Kameroen op het moment dat het SCNC ("Southern Cameroons National Council") zeer zwak stond. De meeste leiders van deze beweging bevonden zich in Nigeria. Het was bovendien zeer gevaarlijk om steun te geven aan deze organisatie of andere organisaties die strijden voor een "Southern Cameroon" (zoals reeds aangegeven hierboven).

In België, is verzoeker meer en meer in contact gekomen met verschillende groepen die strijden voor "Southern Cameroon" zoals het SCNC (via de heer Sama Thomas, adviseur op dat moment). Via hem heeft verzoeker meer en meer personen leren kennen van het SCNC en, nadien, van het SCB ("Southern Cameroons Belgium"). Verzoeker werd vervolgens uitgenodigd om de bijeenkomsten bij te wonen en dus, stilaan, hiervan deel te gaan uitmaken.

Eind 2016 nam de onrust toe in Kameroen (in de bestreden beslissing wordt dit ook bevestigd bij het onderzoek naar de subsidiaire bescherming, waarbij wordt aangehaald: "de situatie verergert in januari 2017, wanneer de onderhandelingen tussen de stakers en de overheid mislukken"). Verzoeker en verschillende andere personen zagen dit als een moment om te pleiten voor eenheid, om gezamenlijk te strijden op een vreedzame manier voor hun land. Hierdoor is de idee meer en meer ontstaan om een gezamenlijk project uit te tekenen. Verzoeker was hiervan een onderdeel. Dit resulteerde in een eerste officiële meeting in Antwerpen in december 2016.

Het samenbrengen van al deze personen ging niet zonder slag of stoot. Dit was soms zeer moeilijk. Er werd zeer veel gediscussieerd, waardoor er soms onnodige tijd verloren ging.

Dit is ook verzoeker niet ontgaan. Verzoeker voelde er daarom eerst niet veel voor om binnen de bestaande structuren zich te engageren voor "Southern Cameroon". Verzoeker is ook opgegroeid in Kameroen, waar politiek een zeer slechte reputatie geniet. Corruptie is er schering en inslag. Verzoeker voelde wel dat hij iets moest doen, zeker gezien de onrusten die eind 2016 toenamen in Kameroen, waardoor hij ook deel is gaan uitmaken van een politieke structuur (zie hierboven).

Dit ging stap voor stap en werd versneld door de situatie in Kameroen sinds 2016.

Verzoeker heeft dit ook zo verklaard, zoals de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen ook aangeeft in de bestreden beslissing. Verzoeker stelde: "Kijk we discussieerden veel, ze raakten niet echt eens over wie bv leider zou zijn, ze kenden hun vereniging, ze woonden lang in België, ze wisten waarover ze het hadden" (notities persoonlijkheid onderhoud, pagina 19).

De integratie van verzoeker binnen "Southern Cameroons Belgium" heeft dus een geleidelijk proces gekend, waarbij verzoeker in België meer en meer mensen leerden kennen die het opnamen voor "Southern Cameroon". Dit wakkerde het engagement van verzoeker aan. Het opnemen van dit engagement was in België ook mogelijk (in tegenstelling tot in Kameroen; zie hierboven). De opbouw van een politiek engagement door verzoeker werd versneld door de onrusten die begonnen in Kameroen eind 2016.

Het engagement van verzoeker ligt bij het nastreven van autonomie voor "Southern Cameroon", niet zozeer bij het uitbouwen van een politieke carrière binnen het SCB ("Southern Cameroons Belgium").

Verzoeker maakte wel deel uit van de structuur van deze organisatie, waardoor hij ook algemeen penningmeester is geworden. Dit betekent echter niet dat verzoeker een volledige kennis met zich meedraagt over wie allemaal deel uitmaakt van het SCB. Er zijn veel personen actief die het opnemen voor "Southern Cameroon", waardoor is ook niet altijd even duidelijk is. Dit doet echter geen afbreuk aan het engagement van verzoeker.

5. Door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen worden er vraagtekens geplaatst bij de politieke activiteiten waar verzoeker deel van uitmaakte in België.

Nochtans wordt in de bestreden beslissing wel erkend dat verzoeker deelnam aan verschillende politieke activiteiten (zoals manifestaties), waardoor zijn engagement zichtbaar werd. Hieruit blijkt dus reeds het engagement van verzoeker. Net omdat sommige manifestaties met een beperkt aantal leden werden verricht (soms minder dan tien personen), is verzoeker bijzonder zichtbaar. Hij kan inderdaad niet opgaan in de massa.

Dat verzoeker op zijn Facebookaccount weinig gebruik zou maken om ruchtbaarheid te geven aan zijn politiek engagement, doet op geen enkele manier afbreuk aan de manifestaties waarvan verzoeker heeft deelgenomen. Deze zijn weldegelijk zichtbaar.

Verzoeker heeft ook deelgenomen aan recente activiteiten.

Verzoeker was zelf mede-verantwoordelijk voor het zogenaamde "containerproject", waarbij verschillende goederen zouden opgestuurd worden. Dit project is geslaagd. Op 29 juni 2018 is de container vertrokken richting Port Harcourt. Namens het SCB, steunde verzoeker dit project.

Hij deed dit door het inzamelen van goederen via verschillende kerken (hij diende hiervoor o.a. een auto te huren om alle goederen op zijn plaats te krijgen).

Verzoeker blijft ook deelnemen aan politieke meetings en demonstraties. Hij participeerde onder meer in een demonstratie op 6 juli 2018 vlak aan de gebouwen van de Europese Commissie in Brussel. Verzoeker was ook aanwezig op de meeting van 6 juli 2018 te Denderleeuw. Er vond op 7 juli 2018 een fundraising plaats. Verzoeker was daarbij verantwoordelijk voor de financiële opvolging.

Verzoeker is politiek actief. Dit wordt niet betwist in de bestreden beslissing.

Verzoeker blijft overigens ook politiek actief. Deze vaststelling maakt dat verzoeker een “gegronde vrees voor vervolging” of een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bedoeld in de Conventie van Genève te vrezen heeft bij een terugkeer naar Kameroen. Verzoeker kan immers op elk moment, bij een terugkeer naar Kameroen, worden opgepakt voor zijn politiek engagement. Dit wordt in de bestreden beslissing bevestigd (“het is evenwel mogelijk dat de Kameroense overheden op de hoogte zijn van de acties van de asielzoekers in België”).

Zelfs in het enkele geval dat de autoriteiten van Kameroen het niet direct zouden weten dat verzoeker zich politiek engageerde in België, kan dit elk moment veranderen.

Verzoeker benadrukt dan ook zijn engagement voor “Southern Cameroon”, zoals hij aangaf tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS en ook met huidig verzoekschrift.

6. In de bestreden beslissing wordt aangegeven dat, omdat verzoeker zijn vervallen paspoort kon verlengen bij de Kameroense ambassade, dit een bewijs vormt dat hij niets te vrezen heeft van de Kameroense autoriteiten. Deze redenering klopt echter niet.

Verzoeker liet zijn vervallen paspoort in de zomer van 2017 verlengen. Hij diende zich hiervoor naar de ambassade van Kameroen te begeven. Verzoeker heeft ook geen ander paspoort. Zolang “Southern Cameroon” niet onafhankelijk is en internationaal erkend wordt, kan verzoeker geen officieel staatsburger uitmaken van dit land. Verzoeker slaagde erin zijn paspoort te laten verlengen.

Dat hieruit zou moeten blijken dat verzoeker niets te vrezen zou hebben, is fundamenteel onjuist. Integendeel, dit zou het mogelijk kunnen maken dat verzoeker kan (moet) terugkeren naar Kameroen waarna hij zou overgeleverd zijn aan de autoriteiten van Kameroen. Hierdoor zouden de autoriteiten van Kameroen net greep krijgen op verzoeker.

Als een paspoort aan verzoeker (en andere leden van het SCB - “Southern Cameroons Belgium”) zou worden geweigerd, zou dit tevens een signaal vormen aan de buitenwereld dat Kameroen hun ziet als een bedreiging. Dit zou de nadruk leggen op de strijd van verzoeker en het SCB (“Southern Cameroons Belgium”).

De conclusie in de bestreden beslissing kan daarom niet worden bijgetreden.

Dat verzoeker zijn paspoort kon verlengen, betekent niet dat verzoeker niets te vrezen zou hebben omwille van zijn politiek activisme in België.

7. Verzoeker wijst tenslotte op de actuele situatie in Kameroen. De situatie is, vanuit humanitair perspectief, zeer ernstig. In de bestreden beslissing wordt benadrukt dat er sprake is van een “zorgwekkende humanitaire situatie”, waarbij wordt aangehaald dat er duizenden inwoners dienden te vluchten naar buurland Nigeria en tienduizenden dienden te vluchten naar andere departementen die minder blootgesteld zijn aan het geweld. Verzoeker dreigt echter midden in deze situatie terecht te komen, temeer gelet op zijn (politiek) engagement dat hij heeft opgenomen in België.

De ernst van de situatie wordt, hoewel de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen zelf aanhaalt dat het gaat om een “zorgwekkende humanitaire situatie” onderschat in de bestreden beslissing. Verzoeker brengt twee stukken bij waaruit de ernst van de situatie blijkt, in het bijzonder de mate van geweld die wordt gebruikt tegen de Engelstalige bevolking (zie stuk 3 en 4).

Zoals verzoeker heeft uiteengezet tijdens zijn persoonlijk onderhoud, vreest hij bij een terugkeer naar Kameroen vervolgd te worden omwille van zijn politieke activiteiten in België en zijn lidmaatschap bij de organisatie “Southern Cameroons Belgium” (Ambazonia).

Verzoeker wijst naar eerdere voorbeelden, zoals de arrestatie van een Kameroener met de Belgische nationaliteit (N. A.), die verzoeker kende van bijeenkomsten met de SCB. Onder meer door de wet op het terrorisme van 2014, is het voor de Kameroense overheid gemakkelijker geworden om politieke tegenstanders uit te schakelen, soms letterlijk.

Verzoeker verwijst hiervoor naar de notities van het persoonlijk onderhoud en onderstaande bemerkingsen waaruit blijkt dat verzoeker wel aannemelijk maakt dat hij een “gegronde vrees voor vervolging” of een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bedoeld in de Conventie van Genève te vrezen heeft bij een terugkeer naar Kameroen.”

2.1.2. Verzoeker voegt volgende stukken bij het verzoekschrift: een krantenartikel "The Sun" van 6 augustus 2018 en een rapport van het "US House of Representatives Committee on Foreign Affairs" van 27 juni 2018.

2.1.3. Bij aangetekende zending van 22 oktober 2018 brengt verzoeker middels een aanvullende nota volgende stukken bij: ontvangstbewijzen van Western Union, een Press Release van de Regional Delegation of Transport van 18 september 2018 en nieuwsberichten.

2.2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.2.2. De Raad stelt vast dat verzoeker zich beroept op een vrees voor vervolging omwille van het politiek engagement dat hij in België sinds einde 2016 zou hebben ontwikkeld voor de beweging die opkomt voor de belangen van "Southern Cameroon". Verzoeker verblijft al sinds september 2013 in België in het kader van zijn studies.

Verzoeker benadrukt in het verzoekschrift zijn engagement als een geleidelijk proces voor de strijd van "Southern Cameroon". In essentie betreft zijn betoog in het verzoekschrift een herhaling van zijn verklaringen op het CGVS.

Hoewel het aannemelijk kan zijn dat verzoeker, als Engelstalige uit Kumba (zuidwest Kameroen), sympathie heeft voor de standpunten van de Engelstalige afscheidingsbeweging in Kameroen, toont hij hoegenaamd niet aan dat hij een activist is die omwille van zijn activiteiten in de negatieve belangstelling kan staan van zijn nationale autoriteiten.

Waar verzoeker aanvoert dat hij in België politiek geëngageerd is, blijkt dat de bestreden beslissing vaststelde dat hij (i) in Kameroen nooit politiek actief was; (ii) als lid én penningmeester van Southern Cameroons Belgium (SCB) niet kon duiden welke contacten in Nigeria worden onderhouden hoewel hij verklaarde dat ze hulp en containers naar Nigeria stuurden; (iii) een zeer beperkte kennis heeft over de SCB omdat hij de oprichters van de SCB niet afdoende kon duiden, de hymne niet kent en evenmin zijn collega-penningmeesters in Gent en Leuven kan benoemen; (iv) deelnam aan kleinschalige manifestaties maar tijdens deze manifestaties geen toespraken hield, niet kon melden voor welke diensten van de VN en de EU de manifestaties in februari en maart 2017 plaatsvonden; (v) geen politieke commentaar uit(te) via Facebook; (vi) na deelname aan manifestaties en vermeende betrokkenheid bij conflict met Kameroense minister van justitie, in aanwezigheid van de Kameroense ambassadeur, in de zomer van 2017 zonder enig probleem een nieuw Kameroens paspoort verkreeg op de Kameroense ambassade in België. Voormelde vaststellingen zijn pertinent en vinden steun in het administratief dossier.

Inzake zijn engagement voor het SCB stelt verzoeker: *"Het engagement van verzoeker ligt bij het nastreven van autonomie voor "Southern Cameroon", niet zozeer bij het uitbouwen van een politieke carrière binnen het SCB ("Southern Cameroons Belgium"). Verzoeker maakte wel deel uit van de structuur van deze organisatie, waardoor hij ook algemeen penningmeester is geworden. Dit betekent echter niet dat verzoeker een volledige kennis met zich meedraagt over wie allemaal deel uitmaakt van het SCB. Er zijn veel personen actief die het opnemen voor "Southern Cameroon", waardoor is ook niet altijd even duidelijk is. (...)"*. Verzoekers verweer kan echter niet aangenomen ter weerlegging van de terechte vaststelling dat hij, als penningmeester, de penningmeesters van de andere afdelingen in België niet kan duiden. Waar verzoeker stelt dat hij de autonomie van "Southern Cameroon" nastreeft en geen politieke carrière binnen het SCB, moet worden opgemerkt dat dit niet verzoekenbaar is met de functie van penningmeester; deze functie betreft immers een belangrijke vertrouwensfunctie binnen het SCB.

De deelname van verzoeker aan een aantal kleinschalige manifestaties, waar hij zich niet kenbaar maakte en soms zelfs geen kennis heeft van de inhoud of het plakkaat dat hij publiekelijk zou hebben getoond (cf. gehoor CGVS, p. 36), kan op zich niet leiden tot een gegronde vrees voor vervolging. Te dezen is het ook frappant en veelzeggend dat verzoeker op de sociale media, zoals Facebook, geen ruchtbaarheid geeft aan zijn vermeend engagement.

Waar verzoeker in het verzoekschrift verwijst naar het "*containerproject*" (versturen van goederen naar Nigeria), dient te worden vastgesteld dat hij dienaangaande *post-factum* verklaringen aflegt die niet ondersteund worden door enig begin van bewijs. De bijgebrachte betalingsbewijzen van Western Union, aan twee personen (Valentine T. en Silas C.) die zich in Nigeria bevinden, tonen hoegenaamd niet aan wie deze ontvangers zijn, welke hoedanigheid zij hebben en in welke mate zij verbonden (kunnen) zijn met de vermeende functie van penningmeester van verzoeker.

Dit alles klemt des te meer daar verzoeker zonder enige vrees naar de Kameroense ambassade in Brussel ging om een nieuw paspoort te bekomen in de zomer van 2017. Hij bekwam dit paspoort zonder enig probleem. Verzoeker kan niet worden gevolgd waar hij aanvoert dat hij dit paspoort verkreeg zodat de autoriteiten "*net greep krijgen op verzoeker*" kan niet worden aangenomen; verzoeker maakt niet aannemelijk dat de Kameroense overheden politieke activisten die meehelpen aan de "*Engelstalige crisis*" zou helpen bij het bekomen van reisdocumenten. Verzoekers vrijwillig contact met zijn autoriteiten, waarbij hij zich beroept op hun dienstverlening, ondergraaft verder zijn vermeende vrees.

De verwijzing naar de humanitaire situatie, middels het bijbrengen van landeninformatie, en de arrestatie van een Kameroener met Belgische nationaliteit kan evenmin een individuele vrees voor vervolging in hoofde van verzoeker aantonen. Het bijgebrachte "*Press release*" van 18 september 2018 en de kopieën van de nieuwsartikelen vermogen ook geen individuele vrees in hoofde van verzoeker aan te tonen; verzoeker toont immers niet aan op welke wijze deze stukken concreet betrekking hebben op zijn persoon.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Uit het hoger vastgestelde blijkt dat verzoeker zijn profiel en relaas niet geloofwaardig maakt en derhalve om deze reden geen nood aan bescherming heeft in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b).

Evenmin toont hij aan dat de situatie in Kameroen beantwoordt aan het bepaalde in artikel 48/4, § 2, c). Hoewel uit de motivering en landeninformatie blijkt dat er een crisissituatie heerst in het Engelstalig deel van Kameroen kan hieruit niet worden afgeleid dat de loutere aanwezigheid van verzoeker in het Engelstalig deel van Kameroen een reëel risico op ernstige schade inhoudt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker slaagt er niet in de omstandige motivering hieromtrent in de bestreden beslissing concreet te weerleggen. Het bijgebrachte "*Press release*" van 18 september 2018 en de kopieën van de nieuwsartikelen die dateren van september 2018 kunnen de motivering in de bestreden beslissing omtrent de situatie in het Engelstalig deel niet in een ander daglicht plaatsen.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes november tweeduizend achttien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS